

kan dog ikke være mindre end 4.400 kr., jf. § 72, stk. 1, nr. 9.

Stk. 2. Boligydelsen beregnes som forskellen mellem 90 pct. af den årlige boligudgift og grænsebeløbet.

§ 22. Ved boligsikring beregnes et grænsebeløb, der udgør 15 pct. af husstandsindkomsten op til en indkomstgrænse på 124.400 kr., jf. § 72, stk. 1, nr. 8, og 25 pct. af husstandsindkomsten over denne grænse. Grænsebeløbet kan dog ikke være mindre end 7.000 kr., jf. § 72, stk. 1, nr. 9.

Stk. 2. Boligsikringen beregnes som 75 pct. af forskellen mellem den årlige boligudgift og grænsebeløbet.

Stk. 3. For husstande uden børn kan boligsikringen ikke overstige 15 pct. af boligudgiften.

§ 23. Den årlige boligstøtte kan ikke være større end 24.204 kr., jf. § 72, stk. 1, nr. 11. Hvis der i husstanden er 4 eller flere børn, forhøjes maksimumsbeløbet dog med 25 pct. Hvis boligen er egnet for og bebos af stærkt bevægelseshæmmede, forhøjes det i 1. pkt. nævnte maksimumsbeløb med 50 pct.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte grænse finder ikke anvendelse, hvor kommunalbestyrelsen anviser en ældrebolig, jf. lov om boliger for ældre og personer med handicap, til en person, der er berettiget til boligydelse. Det samme gælder, hvis en ældreegnet bolig i almennyttigt boligbyggeri i medfør af § 14, stk. 2 og 3, i lov om boligbyggeri stilles til rådighed for en person som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte grænse kan fraviges, når der i konkrete tilfælde efter kommunalbestyrelsens skøn foreligger særlige omstændigheder, der kan begrunde en højere boligstøtte. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter 1. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 24. Boligstøtten beregnes til et årligt kronebeløb, der er deleligt med 12.

Kapitel 5

Sanerings-, byfornyelses- og forbedringsboligsikring

§ 25. En lejer, som på grundlag af en godkendt saneringsplan, en beslutning efter lov om byfornyelse og boligforbedring eller efter lov

om boligtilsyn har ret til og får anvist en erstatningsbolig, kan kræve boligsikring svarende til forskellen mellem hidtidig leje og den til enhver tid gældende leje i den overtagne lejlighed.

Stk. 2. Såfremt den anviste erstatningsbolig er en lejlighed med flere værelser end den hidtidige, og såfremt lejlighedens værelsesantal samtidig overstiger antallet af personer i husstanden med mere end ét, nedsættes lejen med et fradrag for de overskydende værelser efter antallet af værelser.

Stk. 3. Antallet af værelser opgøres på følgende måde:

- 1) Boliger på til og med 60 m² bruttoetageareal anses for højst at have 2 værelser,
- 2) boliger på 61 til og med 75 m² bruttoetageareal anses for højst at have 3 værelser, og
- 3) boliger på 76 til og med 90 m² bruttoetageareal anses for højst at have 4 værelser.

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte arealgrænser forøges med 15 m², såfremt nogen af husstandsmedlemmerne er stærkt bevægelseshæmmede og boligen er egnet herfor.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis et eller flere af boligens værelser fremlejes eller anvendes til erhvervsformål.

Stk. 6. Har en lejer, der har krav på at få anvist en erstatningsbolig på grund af omstændigheder som anført i stk. 1, selv skaffet sig anden bolig, skal kommunalbestyrelsen yde boligsikring efter stk. 1, såfremt lejligheden skønnes passende efter boligtagerens økonomi og familieforhold og kommunalbestyrelsen finder det rimeligt.

Stk. 7. En lejer, hvis lejlighed forbedres i henhold til en godkendt saneringsplan eller efter en beslutning i medfør af lov om byfornyelse og boligforbedring, har ret til boligsikring efter reglerne i stk. 1.

Stk. 8. Boligsikring efter stk. 1 nedsættes hvert år med 10 pct. af forskellen mellem lejen i den lejlighed, lejeren beboede, indtil der blev anvist erstatningsbolig eller forbedringsforhøjelsen trådte i kraft, og den til enhver tid gældende leje, såfremt lejen på genhusningstidspunktet overstiger ¼ af lejerens husstandsindkomst, jf. § 8. I andre tilfælde nedsættes boligsikringen med 20 pct. pr. år. Lejeren kan ikke længere kræve boligsikring efter stk. 1, når tilsvarende eller større boligstøtte kan opnås efter kapitel 4.

Stk. 9. Udgiften til leje kan ikke ved boligsikring efter stk. 1 nedbringes til mindre end den